

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-46/20-5

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Primljeno: 20-03-2020		
Prilog	Neposredno	Poslano
Klasa: 07/11-034-02/19-01/982		
Ur. broj: 383-01/20-13		

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Ane Berlangi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Alme Beganović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja odvjetnik Dominik Nizić, Zagreb, Savska cesta 41/XIII i Alcina d.o.o., Zagreb, Antuna Štrbana 4, kojeg zastupa opunomoćenik Dominik Nizić, odvjetnik iz Zagreba, Savska cesta 41/XIII, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Kliničkog bolničkog centra Zagreb, Zagreb, Kišpatićeva 12 i Eko Fokus d.o.o., Velika Gorica, Nikole Tesle 28, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 5. ožujka 2020.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, klasa: UP/II-034-02/19-01/982, urbroj: 354-01/19-9 od 27. prosinca 2019.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbija se žalba tužitelja kao neosnovana (točka 1. izreke), te se odbija njegov zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka (točka 2. izreke). Tužitelj je izjavio žalbu protiv odluke o odabiru naručitelja Kliničkog bolničkog centra Zagreb (dalje u tekstu: naručitelj), klasa: 5.7.1.-19/46-5, urbroj: 07/MP od 9. listopada 2019., kojom je naručitelj odabrao ponudu ponuditelja Eko Fokus d.o.o. (dalje u tekstu: odabrani ponuditelj), kao ekonomski najpovoljniju, za predmet nabave: usluga čišćenja prostora na lokaciji Rebro za potrebe KBC-a Zagreb.

Tužitelj tužbom osporava zakonitost pobijanog rješenja, smatrajući spornim pitanje da li je naručitelj u dokumentaciji o nabavi (dalje u tekstu: DON) kao tzv. necjenovni kriterij propisao samo iskustvo voditelja tima na izvršenju ugovora, kako to tvrdi tužitelj ili iskustvo voditelja tima na istim ili sličnim poslovima kao što je predmet nabave, kako to tumače tuženik i naručitelj. Pritom upire na točku 6.4. DON-a, prema kojoj je naručitelj propisao iskustvo voditelja tima na izvršenju ugovora čija je vrijednost od 3.000000,00 kn bez PDV-a godišnje i više. Kao dokaz necjenovnog kriterija naručitelj je propisao životopis, a kao obvezni sadržaj životopisa jasne navode profesionalnog iskustva voditelja tima na istim ili sličnim poslovima kao što je predmet nabave, pri čemu je u ovom dijelu iz teksta ispustio formulaciju na „izvršenju ugovora“. Naime, iskustvo na istim ili sličnim poslovima se u DON-u spominje prvi i jedini put kod propisivanja obveznog sadržaja životopisa, stoga, činjenica da životopis tužitelj eventualno ne sadrži iste ili slične poslove ne može biti od značaja za bodove tužitelja, jer isti ili slični poslovni nisu određeni kao necjenovni kriteriji. Slijedom izloženog, odabirom ponude odabranog ponuditelja na temelju kriterija koji nigdje u DON-u nije propisan kao kriterij nego je propisan kao obvezni sadržaj životopisa, tuženik i naručitelj su arbitrarno i samovoljno, mimo odredbi DON-a, odlučili o dodjeli predmetnog

ugovora. Nastavno zaključuje kako ukoliko je necjenovni kriterij iskustvo voditelja tima na izvršenju ugovora, tada i stručnjak tužitelja Saša Ivan Vrdoljak i stručnjak odabranog ponuditelja Zdravka Pranjic mogu imati iskustvo vođenja tima na izvršenju ugovora, dok ukoliko je necjenovni kriterij iskustvo voditelja tima na istim ili sličnim poslovima kao što je predmet nabave, niti imenovani stručnjak tužitelja a niti odabranog ponuditelja nemaju niti mogu imati iskustvo voditelja tima na istim ili sličnim poslovima kao što je predmet nabave (usluga čišćenja) nego su obavljali poslove voditelja tima na izvršenju ugovora, a poslove čišćenja (isti ili slični poslovi) obavljala je firma. U odnosu na ovaj tužbeni navod, koji je označen i žalbenim navodima, tuženik u osporenom rješenju nije dao nikakve razloge. Nastavno tužitelj ističe kako naručitelj u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda nije obrazložio razloge zbog kojih nije primijenio članak 293. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16. – dalje u tekstu: ZJN) u odnosu na životopis Saše Ivana Vrdoljaka u dijelu koji se odnosi na pitanje da li se radi o istim ili sličnim poslovima, a na koji žalbeni navod nije dao nikakve razloge ni tuženik. Nadalje smatra da je, s obzirom da je njegova ponuda gotovo 1.000000,00 kn niža od ponude odabranog ponuditelja, naručitelj bio dužan od tužitelja zatražiti da dopuni, razjasni, upotpuni ili dostavi nužne informacije ili dokumentaciju u odnosu na iste ili slične poslove navedene u životopisu. Ističe da je DON-om traženo iskustvo voditelja tima na izvršenju ugovora, a iskustvo voditelja poslova čišćenja koje se navodi u životopisu gde Zdravke Pranjic nije isto iskustvu voditelja tima na izvršenju ugovora koje je traženo. Stoga smatra da, ako je DON-om traženo iskustvo voditelja tima, tada se može bodovati samo iskustvo voditelja tima, a ne iskustvo voditelja poslova (voditi posao i voditi tim nije isto). Nadalje, iz dostavljenog životopisa Zdravke Pranjic proizlazi da nema iskustvo na izvršenju ugovora od 24 mjeseca i više, nego ima iskustvo na izvršenju nekoliko ugovora od 12 mjeseci svaki. DON-om nije propisano da se iskustvo iz pojedinog ugovora računa kumulativno i da se iskustvo može zbrajati. Navodeći nastavno i druge razloge s tim u vezi, zbog kojih smatra da osporeno rješenje nije na zakonu utemeljeno, tužitelj predlaže ovom Sudu da poništi osporeno rješenje i odluku o odabiru naručitelja te naloži naručitelju i tuženiku nadoknadu iskazanih troškova postupka. Ujedno potražuje trošak sastava tužbe, uvećan za PDV.

Tuženik, u odgovoru na tužbu, protivi se tužbenom zahtjevu tužitelja iz razloga detaljno navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Smatra pogrešnim pristup tužitelja koji izvodi zaključak o pripadajućim pravima i obvezama iz jedne rečenice cjelokupnog teksta mjerodavne DON. U konkretnom slučaju tužitelj iz cjelokupnog teksta odredbe DON-a, kojom je propisano bodovanje Kriterija za odabir ponuda, izdvaja rečenicu iz koje onda izvodi zaključak o tomu koje iskustvo stručnjaka je predviđeno/propisano za bodovanje. Upiše na odredbe članka 283. i 284. ZJN-a, prema kojima se ekonomski najpovoljnija ponuda, kao kriterij za odabir ponude, sastoji od niza pojedinih kriterija. Ukazuje na sadržaj točke II.2.5.) Obavijesti o nadmetanju, kao i na točku 6.4. DON-a, iz kojih je razvidno da je naručitelj za svaki pojedini kriterij ekonomski najpovoljnije ponude detaljno propisao što se pod svakim od njih podrazumijeva i kojim dokazom je potrebno svaki od njih dokazati. Tako je za kriterij naziva „Iskustvo voditelja tima na izvršenju ugovora čija je vrijednost od 3.000000,00 kn bez PDV-a godišnje i više“ propisano da se dokazuje životopisom koji mora minimalno sadržavati jasne navode profesionalnog iskustva voditelja tima na istim ili sličnim poslovima kao što je predmet nabave, radi čega tužbene navode s tim u vezi smatra neosnovanim. Neosnovani su i navodi tužitelja da se u rješenju nije očitovao o pojedinim žalbenim navodima, jer se, suprotno navedenom, tuženik očitovao o svim žalbenim navodima, kako o primjeni članka 293. ZJN-a, tako i o dosljednosti naručiteljeva tumačenja i primjene DON-a. S tim u vezi navodi kako za dobivanje bodova po kriteriju koji se odnosi na iskustvo voditelja tima na izvršenju ugovora nije bilo dostatno kroz životopis dokazati iskustvo voditelja tima u izvršenju bilo kakvog ugovora, već ugovora koji je isti ili sličan poslovima kao što je predmet nabave, a to je usluga čišćenja. Naručitelj ovaj sporni kriterij nije nejednako primijenio kod pregleda i ocjene tužiteljeve ponude u odnosu na odabranu ponudu, kako to tužitelj neosnovano tvrdi, jer je tužitelj dostavio dokaz da je predloženi stručnjak sudjelovao u izvršenju ugovora kao voditelj tima, ali ne na izvršenju ugovora koji je

isti ili sličan predmetu nabave, a to je usluga čišćenja. U odnosu na tužbeni navod koji se tiče kumulacije iskustva iz više ugovora do ukupno 24 mjeseca, tuženik ističe da je točkom 6.4. DON-a, u dijelu gdje je opisan kriterij naziva „Iskustvo voditelja tima na izvršenju ugovora čija je vrijednost od 3.000000,00 kn bez PDV-a godišnje i više“, u propisanom sadržaju životopisa, nedvojbeno propisano dokazivanje iskustvom stečenim na istim ili sličnim poslovima, popisom relevantnih projekata. Dakle, u mjerodavnoj odredbi DON-a određena je množina, što znači da je kriterij bilo moguće/trebalo dokazivati većim brojem ugovora, a time i njihovom kumulacijom do ukupno 24 mjeseca. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

Zainteresirane osobe, ovdje naručitelj i odabrani ponuditelj, uredno pozvani, nisu u ostavljenom roku dostavili odgovor na tužbu.

Odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju, sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17.).

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja time što je odbio njegovu žalbu.

Naime, razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe i tužbenog zahtjeva, kao i dokaze priložene svezu spisa, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnim tumačenjem mjerodavnih odredaba ZJN-a i DON-a, osnovano zaključio da je odabrani ponuditelj dostavio dokaze tražene DON-om pa tako, pored ostalih, i dokaze o iskustvu voditelja tima na izvršenju ugovora, i to i u odnosu na iskustvo voditelja tima na istim ili sličnim poslovima koji su predmet nabave (usluge čišćenja zdravstvene ustanove) i u odnosu na traženo trajanje takvog (stručnog) iskustva (od 24 mjeseca i više).

Pri tomu je tuženik dao detaljnu i jasnu analizu razloga kojima se rukovodio zaključujući da žalbeni navodi tužitelja nisu osnovani, a koje razloge u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, jer su utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba primijenjenog materijalnog prava.

Naime, i po ocjeni ovoga Suda, iz DON-a jasno proizlazi da voditelj tima mora imati iskustvo na istim ili sličnim poslovima opisanim predmetom nabave, dakle, na obavljanju poslova čišćenja zdravstvenih ustanova, što dokazuje životopisom, a kojem uvjetu je odabrani ponuditelj udovoljio. Tužitelj je pak dostavio životopis nominiranog voditelja tima u kojem nisu obuhvaćeni poslovi isti ili slični predmetu nabave, već se isti odnose na iskustvo u vođenju projektiranja, instalacije, puštanja u rad i edukacije korisnika za novu mrežu metostanica i analizatora atmosfere za DHMZ, izradi fesibility studija, pripreme dokumentacije, organizaciju i vođenje gradnje 10 vjetroparkova za Prenal Adriatic d.o.o. i sl. (stranica 10 i 11 zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda), a što tužitelj tužbenim navodima niti ne osporava.

S tim u vezi tuženik je pravilno ocijenio da u konkretnom slučaju nije bilo mjesta primjeni članka 293. stavka 1. ZJN-a, jer je iz dostavljene ponude tužitelja jasno proizlazilo da imenovani voditelj tima nema iskustva na poslovima istim ili sličnim predmetu nabave.

Naime, odredbom članka 293. stavka 1. ZJN-a propisano je da ako su informacije ili dokumentacija koje je trebao dostaviti gospodarski subjekt nepotpuni ili pogrešni ili se takvima čine ili ako nedostaje određeni dokument, javni naručitelj može, poštujući načela jednakog tretmana i transparentnosti, zahtijevati od dotičnih gospodarskih subjekata da dopune, razjasne, upotpune ili dostave nužne informacije ili dokumentaciju u primjerenom roku ne kraćem od pet dana. Prema pak stavku 2. citirane odredbe članka 293. ZJN-a, postupanje sukladno stavku 1. ovoga članka ne smije dovesti do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude ili ponuđenim predmetom nabave.

Slijedom izloženog, osnovan je zaključak tuženika da je u konkretnom slučaju specifično iskustvo stručnjaka jedan od kriterija za odabir ponude, radi čega, i po ocjeni ovoga Suda, naručitelj nije povrijedio zakon na štetu tužitelja time što nije primijenio odredbu članka 293. stavka 1. ZJN-a, a na koju okolnost se, suprotno tužbenim prigovorima, tuženik očitovao u osporenom rješenju.

Neosnovano tužitelj osporava i pravilnost utvrđenja prema kojem nominirani voditelj tima odabranog ponuditelja ispunjava kriterij iskustva na izvršenju ugovora od 24 mjeseca i više, smatrajući da nije bilo mjesta zbrajanju stečenog iskustva na istim ili sličnim poslovima po više ugovora, jer za takvu tvrdnju nema podloge u DON-u, a niti u odredbama ZJN-a, na koju okolnost se pravilnim razlozima osvrnuo tuženik i u osporenom rješenju i u odgovoru na tužbu.

Kako je, dakle, osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09.), a s obzirom da tužitelj i u tužbi ponavlja prigovore navedene u žalbi protiv odluke o odabiru, to ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je to rješenje utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na rješenje ove stvari.

U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava tužbe, ovaj Sud napominje da, sukladno odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima, stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano. S obzirom da je tužitelj izgubio predmetni upravni spor, jer je njegov tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen, to je, u smislu citirane zakonske odredbe, valjalo odbiti i njegov zahtjev za naknadu troškova spora.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 6. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 5. ožujka 2020.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić